

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXIV. Qualiter Eunomiani quoque inter se divisi sint, variisque nominibus ex auctorum suorum vocabulis appellati.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

pedite docebat in Ecclesia. Porro etiam isti paulo post inter se divisi sunt, Marino dissidente ab Agapio, quem ipse ad Episcopatum Ephesi promoverat. Verum isti non de religione, sed de primatu ambitiose contententes, inter se decertarunt, Gotthis Agapi partes sequentibus. Quamobrem multi ex illorum Clericis, contentionem hanc ex inanis gloriae studio inter illos exortam detestantes, relictis illis, ad consubstantialis fidem se transfulerunt. Cum igitur Ariani quinque ac viginti annorum spatio inter se divisi fuissent, tandem regnante Theodosio Juniore, Consulatu Plinthæ magistri militum, Plathyriani rationibus victi, à contentione destiterunt. Et in unum corpus denuo coeuntes, quasi lege lata sanxerunt, ne qua in posterum mentio fieret quaestionis illius, cujus causa fuerant separati. Verum hoc nusquam nisi Constantinopoli perficere valuerunt. Nam in reliquis urbibus, si qui forte reperiuntur, in eodem quo prius dissidio perseverant. Ethæc quidem de Arianorum divisione à nobis dicta sint.

Ἀτὴν ἐκκλησίαν ἐδίδασκε καὶ ἔτοιζέ μιν ὑπερον διηρέθησαν, μαρίνα πρὸς ἀγάπιον διενεχθέντες, ὃν αὐτὸς εἰς ἐπισκοπὴν τῆς ἐφέσου προσέβλεπε. ἔτοιζέ τὴν ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ προσέβλεπε μικρὴ ψυχισμῶν, ἐπολέμενοι ἀλλήλοις, τῶν γότθων προσεμμένων τῷ ἀγαπίῳ· διὸ πολλοὶ τῶν αὐτῶν κληρικῶν, μισήσαντες τὴν ἐκ κενοδοξίας τεχθεῖσαν μάχην αὐτοῖς, ἄποστασίν αὐτῶν τῆ ὁμοσίου πίσει προσέβλεπε. Δρειανοὶ μὲν δὲ τῆς τριακοσίου ἐτη χωριωτῶν ἀλλήλων, ὑπερον τῆς ὑπασίας ἔνευσαν. Βδοσίῳ, τὴν ὑπασίαν ἔσραβηλάτε τῶν φα, τῆς ψαβυριανῶν αἰρέσεως, πεισθέντες τῆς φιλονεικίας ἐπαύσαντο, καὶ ἠνάθεσαν ὡς ἐρεῖνον ὀρεισάτες, μηδέ ποτε μνημονοῦσαι ἔκεφαλαιε, δι' ὃ ἐχωρίζοντο τῆς μόνης τῆς κωνσταντινῆ πόλεως ποιεῖται δὲ αὐταὶ οἱ γὰρ ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν εἶπε καὶ τὴν χάνεσιν οἷες, ἐπιμένονσι χωριζόμενοι ταῦτα μὴν καὶ περὶ τῶν δρειανῶν διαιρέσεως.

CAP. XXIV.

C

Κεφ. κδ'.

Qualiter Eunomiani quoque inter se divisi sint, variisque nominibus ex auctorum suorum vocabulis appellati.

Sed neque Eunomiani absque interitino dissidio permanserunt. Nam ipse quidem Eunomius, ab Eudoxio qui ipsum Episcopum Cyzici ordinarerat, jam pridem sese abjunxerat, causatus quod Aëtium præceptorem suum ab Ecclesia ejectum minime suscepisset. Hi vero qui ab illo cognomen traxerunt, varias in partes postea discissi sunt. Primum enim Theophronius quidam Cappadox, qui disputandi artem ab Eunomio didicerat, & Aristotelis categorias, librumque de interpretatione leviter duntaxat attingerat, cum libros quosdam composuisset, quos de exercitatione mentis inscripsit, in odium suorum incurrens tanquam sectæ suæ desertor, ab illis ejectus est. Qui postea seorsum ab illis collectas celebrans, hæresin suo nomine nuncupatam reliquit. Deinde Eutychius quidam Constantinopoli ob levem quandam controversiam

ὡς ἐννομιανὸν πρὸς αὐτὸς ἐστίασαν, διαφίρει ἀπὸ τῆς μίας ἐκ τῶν προσησώτων καὶ τῶν ἄλλων.

Ἀλλὰ μὴν, ἐδὲ οἱ ἀπὸ ἐννομίας ἀδωκῆν ἄτοι μερδρήσαν· αὐτὸς μὲν γὰρ ἐννομιῶν, ἢ δὴ πρῶτον εὐδοξίᾳ τὴν χριστοθήσαν· αὐτὸν ἐπισκοπὸν κυζικῆς κληροῦσε, προσέβλεπε λαβὼν, ὅτι αἰτίαν τῆς αὐτῆς διδασκαλίας ἐκβληθέντα ἐπὶ προσέβλεπε. οἱ δὲ ἀπὸ αὐτῆς, εἰς διάφορα διηρέθησαν· πρῶτον μὲν γὰρ θεοφρονίᾳ τῆς καππαδόκης, ὑπὸ ἐννομίου τὰ ἐριστικὰ πᾶσι δαθείς, καὶ παχυμερῶς τὰς διφαστικὰς κατηγορίας καὶ τὸ καὶ ἐριμωσίας, σωτῆρας βιβλία καὶ τῆς γυμνασίας τῆ νῆ ἐπέγραψε, προσοχθίσας τῶν αὐτῶ ὁμοδρήσκει, ὡς ἀποστασίας αὐτῶ ἐκβέβληται καὶ ὡς ἀποστασίας αὐτῶ τοῖς, ἀπ' αὐτῶ ἐπάνυμον ἀρεσὴν καὶ λοιπὴ καὶ ἐν τῇ κωνσταντινῆ πόλει τῶν τύχίος τις ἐκ ψυχρῆς ζήτημα· ἐχωρίζοντο.

ἤν' εὐνομιανῶν, κ' ἐν τὰς σιμῶν καὶ ἰδίαν ποιεῖται ὀνομαζόντων ἐν οἱ μὴν θεοφρονίῳ ἀκολουθησάμενες, εὐνομοθεοφρονίαν οἱ δὲ εὐτυχίῳ, εὐνομιδτυχιανῶν ὁποῖα δὲ ψυχρὰ ῥημάτια ἐπιθεῖ ὧν διαφέρῃναι, ὡς δὲ εἶναι τῆ ἰσοεῖα οὐκ ἄξιον εἶναι κέρικα, ἵνα μὴ εἰς ἕτερα ἀποκλίνῃ τὸν λόγον· πλὴν ὅτι τὸ βαπτισμα παρεχόμενον ἔστι εἰς τὴν τριάδα, ἀλλ' εἰς τὸν τῷ Χριστῷ βαπτίζεσθαι θάνατον γέγονε ἢ ἐπὶ χρόνον πῶ καὶ ἐν μακεδονιαῖς διχόνοια, ἐν τρεπίε μὴ πρὸς εὐτέρῃ ἰδίᾳ σιμῶντος καρτερίας ἢ μὴ σιμῶντος ἔστι ἰσως δ' ἂν καὶ ἄλλαι τινὲς εἴεν ἰσοεῖαι, ἐν τῶν γινόμενα ἐν ταῖς ἄλλαις τῶν πόλεων ἐγὼ ἢ ἐν τῇ κωνσταντίνῃ πόλει τὰς διατεθείκας ποιήσας, ἐν ἣ ἕτερον τὴν ἀνετεράφην, τὰ ἐν αὐτῇ γινόμενα πλάττερον, διηγῶμαι ὅτι τινὰ τῶν καὶ ἀνελίκα ἰσοεῖα, ὅτι λαμπρότερα τὰ ἐν αὐτῇ γινόμενα, ὅτι ἀξια μνήμης καθέστηκεν ταῦτα μὴ ἐν ἑκτῷ τὸν αὐτὸν χρόνον, ἀλλὰ ἐκτὸς διαφόρες σιμῶντος γινόμενα καίρις· εἰ δὲ ὅτι φίλοι ὀνόματα διαφόρων λαμβάνειν αἰρέσεων, τῶν ἰσοεῖα ἀγκυρωτῶ βιβλίῳ, ὃ σιμῶντος ὁ κυρίων ἐπίσκοπος Ἰππὸντιος, ὁ ἰσοεῖα διδάσκει πρὸς τὴν τῶν ἀποχρῶν εἰρησῶν τὰ ἢ δημοσία πρῶτα ἰσοεῖα, ὅτι αἰτίας τοιαύτης

Aab Eunomianis discessit, & nunc separatim conventus agit. Ac Theophronii quidem sectatores, vulgo vocantur Eunomiotheophroniani: qui autem Eutychio se adjunxerunt, Eunomioeutychniani. Quanam autem sint voces illæ leves ac frigidæ, quarum causâ inter se dissentiunt, huic Historiæ mandare superfluum existimavi, ne à proposito longius aberrare videatur oratio. Hoc unum dicam, eos sacrum Baptisma adulterasse. Non enim in Trinitatem baptizant, sed in mortem Christi. Inter Macedonianos quoque aliquandiu fuit dissensio, cum Eutropius quidem Presbyter seorsum plebem colligeret, Carterius vero nequaquam ei assentiretur. Aliæ fortasse sectæ ex his ortæ, in aliis civitatibus reperiuntur. Verum ego, utpote Constantinopoli degens, qua in urbe & natus sum & educatus, ea præcipue quæ in illa civitate gesta sunt, commemorare institui: tum quod quædam ex illis ipse coram spectavi; tum quod ea quæ ibi contigerunt, & illustriora sunt, & memoriâ hominum digniora. Et hæc quidem non uno eodemque tempore, sed diversis temporibus acciderunt. Quod si quis variarum sectarum nomina cupit cognoscere, perlecto libro Epiphaniæ Cypriorum Episcopi qui Ancoratus inscribitur, cuncta facile cognoscat. Ac de his quidem fati superque sit dictum. Cæterum reipublica quoque status tunc perturbatus est ob hujusmodi causam.

Κεφ. κέ.

CAPUT XXV.

Πρὸς τὴν τυραννίδα ἐν γένει, καὶ τῆς καλυπτικῆς ἢ μικρῆς ἀπειρίας, καὶ τῆς θεοφρονίᾳ ἢ βελτίᾳ κατὰ τὴν τυραννίδα νίκης.

De Eugenio tyrannide, & Valentiniani junioris necē, deque victoria quam Theodosius Augustus retulit de tyranno.

Κατὰ τὰ ἑσπερία μέρη γραμματικὸς τῆς ῥωμαϊκῆς παιδείων λόγος, ἀφείκει τὰ παιδαγωγία, ἐν τοῖς βασιλείαις ἐστὶν ἐπιβίβει, καὶ ἀντιγραφίαις ἢ βασιλείαις καθίσταται διὰ τὸ εἶναι ἐλλόγητον, πλέον τῶν ἄλλων πημάτων, τὴν τύχην μετρίως οὐκ ἔμελλεν ἀλλὰ συνεργῶν λαβῶν δρῶσασθαι, ὅς ἐκ τῆς μικρῆς γαλατίας ὀρμαίνοντες, σεβαστικῶς μὲν τὰ γματῶν ἢ γεμῶν ἐτυγχάνειν ὧν, τὸν δὲ πρόπον χαλεπὸς ἢ μαιφονάται, εἰς τυραννίδα ἐπέκλινε

Fuit in Occidentis partibus Grammaticus quidam nomine Eugenius, qui cum Latinas literas docuisset, tandem relicta schola in palatio militavit, & magister scriniorum Imperatoris factus est. Cumque eloquentiæ causâ præ cæteris omnibus coleretur, secundam fortunam moderate non tulit. Sed adjuncto sibi Arbogaste Magistro militum, ex minore Gallia orto, viro asperioris ingenii, & ad cædem faciendam parato, tyrannidem attipere decrevit. Ambo